

Sexes

José Antonio Gómez Jiménez, Xavier Bertran Solé

Fecha de publicació:
10/11/2006

Sello Editorial:
Edicions 62

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Xavier Bertran és actor i autor teatral. Ha treballat com a actor a programes de televisió com 7 de notícies, Set de nit, Les 1000 i una i Minoria absoluta. També ha col·laborat en el programa Versió original de Catalunya Ràdio i ha participat en diverses produccions teatrals (entre elles, La Perritxola, amb Dagoll Dagom). Com a autor teatral ha estrenat Guillermo Gallardo en Gimiendo a lo lindo i Entre dos senos. Ha estat guionista de Plats Bruts i 7 de notícies i articulista a La Vanguardia i al 9nou. També ha publicat els llibres De quatre grapes i Amb la ploma al cos, tots dos a l'editorial Empúries. Actualment és director, guionista i actor protagonista de la sèrie Lo Cartanyà, emesa a TV3. Pep Anton Gómez és autor i director teatral. D'entre els seus textos dramàtics destaquen Els Tres Mosqueters, El Tercer Policia, Guinyolades, Maaaaa!!! i Entre dos Senos (aquest últim també en col·laboració amb el Xavier Bertran). Ha estat director i guionista de la sèrie L'un per l'altre, emesa per TV3, i guionista dels llargmetratges Excuses! i Se Vende (actualment en fase de preproducció). Com a director teatral destaquen els seus muntatges de Sexes, El Club de la Corbata, Excuses!, El Pati, El Tercer Policia, Els Tres Mosqueters, Entre dos Senos, La Doble Inconstància i El Vol d'Ícar. Sexes Un cuc, un coco, una cuca, un pito i un lio. El cuc és un neguit, el coco és un cap, la cuca és un pito, el pito és una alarma i el lio és un lio que es lia i la lia. Perquè la Maite és un lio que es busca i no es troba; la Maite està feta un lio i es lia amb tothom. I tothom sap que la Cristina és un coco, és llesta i és freda i està cansada. Cansada del cuc de l'Albert, el seu marit, el que parla massa i folla poc. Folla poc amb la Cristina, però vol follar amb algú que no sigui la Cristina. Vol tenir la picha loca com el Martí, el de la cuca, el de la cuca més gran, l'amic que folla i folla. Que folla com un boig amb la Isabel, la seva dona, perquè a ella fa temps que li sona el pito, l'alarma del rellotge, el biològic, el de rellotj que marca las horas porque mi vida se acaba. I vol i no pot i acaba feta un lio. Un lio com la Maite, que es lia amb la cuca i es lia amb el cuc. I el coco no ho sap. I el pito tampoc. I aquí ja no se sap què sap qui ni qui sap què. Però se sabrà, perquè al final tot se sap. En aquesta vida tot s'acaba sabent. Tot i sabent que, a vegades, la vida està per terra i no hi ha qui la trobi. Ni mirant-ho amb lupa.

José Antonio Gómez Jiménez

Xavier Bertran Solé

Xavier Bertran (Barcelona, 1945) és professor de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona. Com a periodista, ha col·laborat a diversos diaris i revistes i a programes de ràdio i televisió. Com a escriptor, ha escrit reculls de relats, llegendes i poesies, però sobretot és autor de nombroses novel·les infantils i juvenils, amb les quals ha guanyat diversos premis, com el Premi Ramon Muntaner (El rock de les rates), el Premi Folch i Torres (Es busca portera), el Premi Barcanova (El soldat que parlava amb els crucs), i el Premi Columna Jove, amb aquesta novel·la.